

gangspunktet til Sverrig ligger ved Kjøbenhavn — affæet fra alle andre Grunde, der tale for at lægge den herhen.

Desuden er det naturligviis ønskeligt at have saa faa Mellemed som muligt, altsaa helst Stetingen.

2. Det nye Selskab vilde med Hensyn til Ordningen af sin Drift og med Hensyn til alle de Foranstaltninger, der vilde vise sig nødvendige eller ønskelige for en Udvidelse af Trækken, komme i et Afhængighedsforhold til det Sjællandste Jernbaneselskab, som under Omstændigheder kunde blive særdeles trykkende og næsten ødelæggende for det nye Selskabs Interesser.

Jeg kan i den Retning tildeels henvise til de ovenfor gjorte Bemærkninger angaaende Sværskættelsen af den bekvemte Forbindelse med Sverrig, men skal hertil endnu føie, at enhver lille Forandring af Fartplanen, enhver lille Nedsættelse af Takterne, som syntes hensigtsmæssig for at møde en opstaaende Concurrence, maatte blive Gjenstand for Forhandling imellem begge Selskabers Bestyrelser og vilde ikke kunne udføres paa den nye Bane uden det Sjællandste Jernbaneselskabs Samtykke, naar en Indmunding i samme Bane fandt Sted. Dertil kommer, at Driftsmateriellet paa den sjællandste Bane i sine Constructioner mangler mange væsentlige Egenheder, der ere nødvendige for Sværskættelsen af en nogenlunde ordentlig Godstrafikforbindelse imellem den danske og den hollandske Deel af den tilsigtede Jernbane. Det sjællandste Jernbaneselskab skulde altsaa atter indføre væsentlige og tildeels temmelig bekostelige Forandringer. Det er jo muligt, at det ikke vilde være utilbøieligt dertil, men isald det ikke vilde, eller til sin Indvilligelse foiede Betingelser, der vare saa trykkende for det nye Selskab, at dette derved mistede sine tilsigtede Fordele, saa var det nye Selskab igjen det, der kom til at lide Afbræk i sine Interesser og i sin hele Udvikling.

Korsfagt den nye Bane vilde, ved en Indmunding i den Kjøbenhavn-Korsørtske Bane, blive en Sidebane, hvormed Hovedstammet, at danne Landeveien fra Sverrig til Continentet,

vilde blive aldeles forseilet. Den sjællandste Jernbane skulde da være Hovedlandeveien, hvortil den ifølge sin hele Beliggenhed og Retning ikke egner sig; den nye Bane vilde blive en Bivei, medens de naturlige Forhold fordre det Omvendte. Linien Kjøbenhavn-Hamburg er den naturlige, store, nordeuropæiske Forbindelsesroute; den sjællandste Jernbane kan aldrig blive mere, end hvad den er, Hovedveien for Samskædslen imellem Kjøbenhavn og det danske Monarchies Provindser alene.

Jeg har, for ikke at udbrede mig, altfor vidtloftigt, kun henpeget til Hovedmomenterne, der have frembragt det Resultat, at opstille en aldeles selvstændig Linie, og jeg er nødt til at tilføie, at mine Committenter aldeles bestemt have erklæret, kun at ville gennemføre Sagen, isald de kunne blive aldeles uafhængigt stillede. Om der vilde kunne findes Andre, der muligen lod sig bevæge til at gaae ind paa et Project, der i sin senere Udvikling bliver aldeles afhængig af et andet Selskab, hvis Interesser tildeels ere meget forskellige, maa jeg naturligviis lade være usagt — jeg tvivler imidlertid meget derpaa. Derimod kan jeg med Bestemthed sige, at den af mig foreslaaede Linie vil være sikket, saasnart der foreligger et bestemt Løfte om de fornødne Concessjoner fra de resp. Regjeringer, i hvilken Anledning jeg er bleven beordret til skyndsomt at tilveiebringe den fornødne Viished.

Da en saadan ikke kan gives, uden at Landets Repræsentation har givet den fornødne Bevilling, dertil, tillader jeg mig i Henhold til Indenrigsministeriets behagelige Skrivelse af 21de September s. A. at henvende mig til Høifsamme med det Andragende, at ville forelægge denne Sag for Rigsdagen, saaledes at Sagen, om muligt, endnu i indværende Session kan finde sin Afgjørelse.

Forat fremme Sagen, saavidt det staaer i min Magt, har jeg tilladt mig efter de modtagne Instruer at udarbejde et Udkast til de Betingelser, under hvilke jeg antager, at Regjeringen vil være villig til at meddele Concessjonen til Anlægget. Jeg har derved benyttet de tidligere, for de øvrige danske Jernbaner